

Vestitorul numelui lui Iehova

“Străjerule, cât mai este din noapte?”
Isaia 21.11

Revistă bimensuală — Anul 2 — No. 19
1 Octombrie 1933

— BUCUREȘTI —

Conținutul :

Cercelare	291
„El se ține tare în neprihă- nirea lui	298
Babilon: Organizația Diavolului	299
Cine-i de partea Domnului	301
Texte săptămânale pe luna Noembrie	303
Scrisori interesante	304

Voi
îmi
sunteți
martori-
zice Iehova-
că eu sunt
Dumnezeu.
Isaia 43:12

VESTITORUL NUMELUI LUI IEHOVA

Revistă editată de două ori pe lună de

SOCIETATEA DE BIBLII ȘI TRACTATE

117, Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Funcționari:

J. F. RUTHERFORD, președinte W. E. VAN AMBURGH, secretar

PRINTED IN RUMANIA BY SOCIETATEA DE BIBLII
ȘI TRACTATE BUCUREȘTI

„Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova, și mare va fi pacea fiilor tăi”. — *Isaia 54:13* (Versiune engleză).

Toți aceia cari studiază serios Biblia și cari, din cauza bătrâneții, infirmității sau din cauza situațiunii grele nu pot plăti abonamentul acestei reviste, vor primi revista gratuit dacă o vor cere dela Societate arătând motivele lor. Cererea trebuie reînnoită în fiecare an.

Sfânta Scriptură învață clar

CĂ IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat, că el este din vecinicie în vecinicie, că el este Creatorul cerului și al pământului și Dătătorul de viață al creaturilor sale. Că Logosul a fost începutul creațiunii sale și agentul activ al său la crearea tuturor lucrurilor; că el este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe pământ, și că el este principalul agent executor al lui Iehova.

CĂ DUMNEZEU a creat pământul pentru om; că el a creat pe om perfect și pentru a trăi pe pământ unde l-a pus. Că omul a călcat cu voința legea lui Dumnezeu și astfel a căzut sub sentința de moarte; că din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii s'au născut ca păcătoși și n'au niciun drept la viață.

CĂ ISUS s'a făcut trup (a devenit om) pentru a putea deveni Răscumpărătorul omului; c'a suferit moartea pentru a procura prețul de răscumpărare pentru om; că Isus a înviat ca creatură divină din morți, s'a înălțat la cer și că Dumnezeu l-a ridicat mai presus de orice creatură și de orice nume și l-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

CĂ ORGANIZAȚIUNEA LUI IEHOVA se numește Sion și că Isus Cristos este funcționarul principal și Regele căruia îi aparține dreptul de a domni peste lume; că urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizațiunii lui Iehova; că ei sunt martorii săi și că au datoria și privilegiul să deie mărturie despre supremația lui Iehova și să proclame hotărârile (sau scopurile) sale așa cum sunt exprimate în Biblie; și că ei trebuie să ducă fructele împărăției tuturor acelor care voesc să-i asculte.

CĂ LUMEA s'a sfârșit; că Domnul Isus Cristos, pe care l-a așezat Iehova pe tronul său, a expulzat pe Satan din cer și a început să stabilească împărăția lui Dumnezeu pe pământ.

CĂ REMEDIUL și binecuvântările de cari vor profita popoarele pământului nu vor putea veni decât prin împărăția lui Iehova pe care Cristos a început deja să o stabilească. Că fapta mare următoare a Domnului va fi distrugerea organizațiunii lui Satan și stabilirea dreptății pe pământ; că toți cei cari în împărăție se vor supune legilor sale vor fi restaurați (regenerați) și vor trăi vecinic pe pământ.

Misiunea sa

ACEASTA REVISTĂ este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe Iehova Dumnezeu și hotărârile sale, așa cum sunt revelate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice cari sunt folositoare cu deosebire martorilor lui Iehova. Ea călăuzește pe toți cititorii săi în studiul sistematic al Bibliei și trimite instructori pentru a ajuta pe toate persoanele sau pe toate grupele de persoane cari se ocupă serios cu studiul Bibliei. Ea publică între altele articole potrivite pentru instruirea publicului prin radio.

Ea se ține strict de Biblie ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și independentă de toate partidele, de toate sectele, de toate instituțiunile în general. Ea este fără rezervă în serviciul lui Iehova Dumnezeu, în serviciul împărăției sale a cărei Rege este Cristos. Ea n'are un punct de vedere dogmatic, dimpotrivă; cititorul este invitat să supună conținutul ei la un examen serios la lumina Sfintei Scripturi. Ea nu se amestecă în nici o controversă și coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

România:	Lei	150.—
Cecho-Slovachia:	Coroane	24.—
Franța:	Franci francezi	20.—
Belgia:	Franci belgieni	24.50
Statele-Unite:	Dol.	1.—
Canada:	Dol.	1,50

Adrese pentru comandă:

România:	Str. Crișiana 33, București 2
Cecho-Slovachia:	Tylova ul. 16. Praha-Smichov
Iugo-Slavia:	Visegradska ul. 15, Belgrad
Franța:	129, Faubourg Poissonière, Paris IX
Belgia:	66, rue de l'Intendant, Bruxelles
Statele-Unite:	117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.
Canada:	40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario
Australia:	7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W.

Vă rugăm să vă adresați totdeauna la Societate.

(Această revistă apare în mai multe limbi).

Programul de radio al Societății de Biblii și Tractate

RADIO-BEZIERS	Lungime de undă 220,1 m.
Joi	20.00—20.15
BORDEAUX, Radio-Sud-Ouest	Lungime de undă 237 m.
Luni	19.45—20.00
RADIO-NORMANDIE-Fécamp	Lungime de undă 223 m.
Marți (în franțuzește)	20.00—20.15
Duminecă (în englezește)	16.00—16.15
RADIO L. L. PARIS 0,8 kw.	Lungime de undă 370 m.
Vineri	19.45—20.00
RADIO TOULOUSE, 8 kw.	Lungime de undă 385,1 m.
Miercuri	19.00—19.15
RADIO-VITUS, Paris	Lungime de undă 312,8 m.
Joi	20.00—20.30
Duminecă	11.30—12.00
RADIO-TALLINN (Reval)	Lungime de undă 296,1 m.
Duminecă	16.30—17.30

CERCETARE

„Am ridicat ochii și m'am uitat, și iată că erau patru coarne.” — Zaharia 1:18.

IEHOVA pregătește acum pe aceia, cari îl iubesc pentru evenimentul cel mai minunat din istoria omenirii. Mai mult de șase mii de ani, împrejurările pentru oamenii care căutau să facă ce este drept, se părură cu totul potrivnice. Acuma însă aceluia cari s'au pus de partea lui Iehova, s'a descoperit marele adevăr, că se-apropie o prosperitate fără seamăn și binecuvântări pentru neamul omenesc. Cel ce cu sânguință apucă adevărul ce i se oferă acum, va fi ridicat înalt deasupra stărilor triste din prezent din lumea aceasta și vede dovada netăgăduită, că timpul pentru eliberare a sosit.

² În toate vremurile un dușman vicelan a strâmtorit pe oameni, a aruncat asupra lor nedreptate și asuprire, i-a împins în curse, le-a umplut zilele cu nedumerire și năcaz și în sfârșit i-a dus în groapă cu mâhnire. Acelaș dușman, Diavolul a folosit orice mijloace ce se pot închipui ca să necinstească Numele marelui Creator Iehova și pe oameni să-i întreprinde de la El. Acest dușman încă cu multă vreme înainte a constituit o organizație întemeiată pe o religie falsă și înșelătoare și prin aceste a plantat o frică mare superstițioasă în inimile oamenilor și masse mari a prins în lațurile sale religioase. A întemeiat un mare sistem comercial, pe care l-a folosit ca să jefuiască pe oameni de rodul lucrului lor cinstit și cu trudă și ca să corupă elementul politic, care numai în aparență domnea. Satan s'a mai folosit de acești despoți politici, ca să șilească poporul să rămână în supunere. Punctul culminant a acestei organizațiuni grozave s'a ajuns în a șaptea stăpânire mondială, numită și „Crestinătate”. Această stăpânire mondială în mod fățarnic și amăgitor a folosit Numele lui Christos și a lui Dumnezeu, și a adus cea mai mare ocară și rușine pe Numele sfânt al lui Iehova. Această ocară și neleguire trebuie să aibă un sfârșit, și pentru aceasta umple inimile oamenilor sinceri cu bucurie, văzând, că punctul culminant s'a ajuns, când apoi va avea loc o schimbare desăvârșită spre bine.

³ Iehova a dat în știre scopul său, de a justifica Numele său sfânt în războiul Armagedonului; pentru aceasta se numește războiul acesta în Cuvântul său „bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic”. Organizația lui Iehova simbolizată prin muntele Sion este locul de intrare a trupelor sale; pentru aceasta se numește ~~locul~~ acesta „Armagedon”. Acolo este locul, unde ~~se~~ va ridica și se va lupta pentru ai săi. (Zaharia 14:3) Oștile războinice ale lui Iehova vor fi conduse de Christos Isus, care acum este Re-

gele regilor și își desfășură puterea de Rege. (Apocalips 17:14; 19:11—14) Iehova desigur nu găsește necesar ca să se înarmeze pentru bătălia cea mare; este însă necesar să pregătească anumite părți esențiale a organizației sale și să dea în știre că El este Dumnezeu și că a hotărât, ca să nimicească pe dușman, care a defăimat numele său și a adus suferințe și moarte peste creaturile Sale. Administrarea afacerilor lumii trebuie să fie smulsă din mânele lui Satan, cu desăvârșire, și să fie depuse în mânele lui Christos Isus a domnitorului de drept a pământului. Satan timp de mai multe secole a fost „domnitorul lumii acesteia”, și acum se codește să abdică; din această pricină puterea și organizația lui trebuie să fie zdrobite cu desăvârșire. Iehova este răbdător și îngăduitor. (2. Moise 34:6) El a dat toate posibilitățile dușmanului său, ca să-și dovedească provocarea și afirmațiunea sa laudăroasă, că pe toți oamenii îi va face să ia poziție contra lui Dumnezeu. Totuș trebuie să vină timpul când Iehova trebuie să pășească înainte; și dacă mânia sa se va arăta, atunci se va face atât de hotărât, încât toți vor ști, că El este Dumnezeul atotputernic. Însă înainte ce își va executa judecata asupra dușmanului, lasă ca să fie avertizat în mod convenit și a-l aviza temeinic, și aceasta este o parte a înarmării sale.

⁴ În cursul secolilor din vechime, Iehova a îndemnat prin spiritul său sfânt oameni de bună credință, ca să scrie lucrurile pe cari le-a hotărât, de a le lăsa să se întâmple în zilele din viitor; și profețiile însemnate atunci, se împlinesc în timpul prezent. Intre acei oameni sinceri și temători de Dumnezeu, cari au scris profețiile, era și Zaharia, nepotul profetului Iddos. Aproximativ în anul 520 înainte de Christos s'a întâmplat când Zaharia a primit prima vedenie de la Iehova și a început să le însemne. Peste 2400 de ani a început să se îplinească aceea vedenie profetică. Anume în acest timp s'a potolit războiul mondial început în 1914, și puterile stăpânitoare a lumii au început să facă planuri diferite pentru rezidire. Domnitorii „Crestinătății” au primit dovada că lumea lui Satan a ajuns la capăt și că a sosit timpul pentru începutul Impărăției lui Dumnezeu sub Christos Isus. Totuș a șaptea stăpânire mondială în loc să fie atentă la dovada aceasta, a stabilit o înlocuitoare a Impărăției lui Dumnezeu, și această înlocuitoare este o uriciune murdară în ochii lui Dumnezeu.

⁵ Vedenia lui Zaharia a venit de la Domnul și în timp de noapte. În vedenia aceasta a văzut o oaste de bărbați, cari ședeau călări. Comandan-

tul acestor călăreți călărea pe un cal roșu, și bărbații cari îl urmau călăreau pe niște cai roși, murgi și albi. Aceasta a fost o vedenie cerească, care a preumbrit lucruri, cari trebuie să se întâmple în zile din viitor pe pământ. Trupa aceea de cavalerie cerească stătea între mirși într'un umbrar. Din această poziție favorabilă a cercetat comandantul călăreților cu priviri scrutătoare orașul Ierusalim, pânăcând ceilalți călăreți a trupelor sale cutreerău țara în lung și lat și au adunat informațiuni. După aceasta s'au întors și au făcut raport comandantului lor. Ceeace a văzut comandantul cu ocazia inspecțiunii sale proprii și ceeace i s'a raportat din partea ajutorilor săi l-a umplut cu o mânie dreaptă. În vedenie, Ierusalimul a apărut ca un oraș dărâmat, și iudeii erau din cale afară de nepăsători, și n'am făcut nimic pentru rezidirea lui. Comandantul călăreților a început fără șovăire să-și pregătească puterile armate, și războiul acela a preumbrit cel mai mare război, care s'a abătut vre-odată asupra națiunilor de pe pământ.

6. Trece un interval de ani, în vreme ce călărețul principal continuă opera de înarmare, și în cursul acestui timp numai un mic număr de oameni de pe pământ dă oareșcare atenție lucrului ce se face. Cu toată opera de înarmare nu se întâmplă în secret, ci cu totul pe față, și comandantul chiar și pe adversarul său îl încunoștințează și îl provoacă, ca să se înarmeze pentru această mare bătălie; și îl face să știe clar, care va fi sfârșitul luptei. În vedenia sa, profetul vede atât oastea puternică a lui Iehova cât și a dușmanului așezate în linie de bătaie față'n față, și el descrie oamenii, cari au luat poziție în diferitele oști armate. Ceasul decisiv sună, și ambele oștiri puternice se năpustesc una asupra celeilalte. Sfârșitul este o biruință desăvârșită pentru comandantul pe calul său roșu, care stă în umbrarul mirșilor.

7. Vedenia descopere mai întâi pe comandant și pe ajutorii lui, cum inspecțând au privit Ierusalimul. Orașul acela este un simbol al poporului de legământ al lui Dumnezeu în „Crestinătatea” de azi, care „Crestinătate” înseamnă îndeosebi sistemul de Imperiu mondial Anglo-American, poporul căruia se află într'un legământ tacit de a face voia lui Dumnezeu. Inspecția privește și pe accia, cari au făcut un legământ decisiv, pentru a face voia lui Dumnezeu; și ceeace urmează după inspecție, privește toate clasele de oameni din lume.

8. Faptele cunoscute acuma bine, arată, că în împlinirea judecății profetice, opera de înarmare s'a început în anul 1918 și deatunci încoace în intervalul de cincisprezece ani a continuat, și acuma ceasul pentru deslănțuirea luptei între cele două forțe armate este foarte aproape. Profetul Zaharia a preumbrit o mică oaste de persoane consacrate cu totul lui Dumnezeu, cari se află acum pe pământ, căror credincioși Dumnezeu le-a dăruit o pricepere a vedeniei profetice. În același timp Iehova a încredințat acestei oști de martori

pe care i-a ales pentru Numele său, datoria și marele privilegiu, ca să dea în știre altor oameni de pe pământ vedenia și înțelesul ei. Acestei oști s'a dat porunca, ca să citeze pe domnitorii pământului înaintea judecății și să le dea în știre, ce este pe punctul de a se petrece întru împlinirea vedeniei profetice; pe mai departe a lămuri pe toți oamenii cu bun simț, pentru că ei în timpul măcelului celui mare, care în curând se va împlini, să poată găsi o cale de scăpare. Intreaga profecție a lui Zaharia pertractată și desfășurată aici mișcă inima tuturor acelor, cari cu sinceritate doresc să vadă întemeiată pe pământ o guvernare dreaptă. Pânăcând profecția aceasta și împlinirea ei privește pe toate creaturile care trăiesc acuma pe pământ, care fie că sunt într'un legământ tacit, fie că într'unul expresiv cu Iehova Dumnezeu, totuși numai o oaste mică o va înțelege și prețui. Preoțimea „Crestinătății” și mai marii turmelor lor, adversarii vestirei soliei despre răzburarea lui Dumnezeu și a împărăției Sale, clasa „servului rău”, a „omului fărădelegii”, „fiul pierzării” (2. Timotei 2:3), nu numai că vor nesocoti să priceapă profecția și explicarea ei, ci pe lângă aceasta o vor trata-o cu dispreț și haljocură. Pe de altă parte cei ce sunt pedepșiți de Domnul Iehova, cari chiar pentru aceasta sunt martorii Lui aleși, pe mai departe oamenii cu bun simț, din cari se va forma clasa Ionadab (2. Regi 10:15—23), și afară de aceasta mai târziu „turma mare” (Apocalips 7:9—14), vor înțelege profecția și înțelesul ei, și o vor aprecia în mare măsură.

9. În anul 1914 s'a ridicat Prințul păcii și a aruncat pe Satan jos din cer. (Daniel 12:1; Apocalips 12:1—9) În anul 1918 a venit acest Prinț puternic la Templul lui Iehova, ca să țină judecată, și înarmarea datează de la acel timp încoace. „Nimicitorul se suie împotriva ta.” (Naum 2:1) Acest anunț profetic înseamnă, că puternicul mareșal al lui Iehova acum este prezent și face pregătiri pentru bătălia cea mare. Iehova vorbește acuma către rămășița sa unsă de pe pământ: „Păzește cotătuia! Ia seamă la drum! Înlărește-ți coapsele! Adună-ți toată puterea! Căci Domnul așează iarăș slava lui Iacob (a unsului său, adică, a rămășiței sale credincioase de pe pământ”). (Naum 2:1,2) Poporul lui Dumnezeu a fost adus la situația de unanimitate și acuma aduce lui Iehova daruri neprihănite, (Malachi 3:3) și anume neconținut; și astfel este pregătit, ca să-și îplinească partea. Imprejurarea că Iehova a prezis prin profetul său viitorul război al Armagedonului, dovedește că bătălia va avea loc; și faptul pe mai departe că înțelesul acestei profecții a deschis-o unșilor săi, este dovadă pentru aceea, că timpul pentru bătălia Armagedonului este aproape; și astfel profecția este obiectul unui interes adânc din partea unșilor.

10. Despre organizația războinică a lui Iehova și armamentul ei „în ziua aceea”, spune profetul lui Iehova: „Scuturile vitejilor săi sunt roși, războinicii sunt îmbrăcați cu purpură; fulgeră

carăle de focul oțelului în ziua sorocită pregătirii de luptă". (Naum 2:3) Organizația lui Iehova este mânăta de zelul înflăcărat pentru justificarea Numelui său mare, și pentru aceea fulgeră organizația aceasta ca focul oțelului. Maideparte spune Iehova: „Am dat poruncă sfintei mele oștiri — zice Domnul — am chemat pe vitejii Mei la judecata mâinii Mele, pe cei ce se bucură de mărirea Mea.” (Isaia 13:3) Apoi se întoarce Iehova spre dușman, îl provoacă ca să se înarmeze și îl avertizează despre sfârșitul luptei: „Scoate-ți apă pentru impresurare! Drege-ți întăriturile! Calcă pământul, frământă lutul, și gătește cuptorul de cărămidă! Acolo te va mânca focul, te va nimici sabia cu desăvârșire, te va mistui ca niște lăcuste, căci te-ai înmulțit ca forfăcarul, te-ai îngrămădit, ca lăcustele! Negustorii tăi sunt mai mulți decât stelele cerului, s'au îngrămădit ca puii de lăcustă cari își întind aripile și zboară. Domnitorii tăi sunt ca lăcustele, mai marii tăi ca o ceată de lăcuste, cari tăbăresc în dumbrăvi pe răcoarea zilei: când răsare soarele, zboară și nu se mai cunoaște locul unde erau.” (Naum 3:14—17).

¹¹. Domnul dă asigurarea pe maideparte că această luptă va fi sfârșitul definitiv. „Ce planuri faceți voi împotriva Domnului? El le zădărnicește. Nenorocirea nu va veni de două ori.” — Naum 1:9.

¹². Dușmanul știe că are puțină vreme și pentru aceasta se pregătește de război în mânia lui. (Apocalips 12:12) Satan, continuând politica sa de amăgire și înșelăciune, a diplomației, lăudăroșiei și lingușirei adună laolaltă forțele sale de luptă comerciale, politice și militare, precum și forțele polițienesti, și apoi explică poporului prin gura preoților săi ipocriți, că această alianță nelegiuită ar fi uncalta pentru mântuirea lumii. Satan se folosește de diferitele elemente a organizației sale blestemațe, ca să abată popoarele tuturor națiunilor, îndeosebi popoarele „Crestinătății”, de la Dumnezeu, și să-l aducă la lagărul lui nelegiuit. Pe lângă aceasta Satan mai face sistemul imperialist Anglo-American, de vorbitorul său principal depe pământ. Pentru aceasta se numește în Scriptură sistemul acesta „profetul fals”; și prin organizația aceasta bestială vorbește Satan către oameni și-i amăgește. „Apoi am văzut eșind din gura bălaurului, și din gura fiarei și din gura proorocului mincinos trei duhuri necurate, cari semănau cu niște broaște. Aceștia sunt duhuri de draci, cari fac semne nemaipomenite, și cari se duc la împărății pământului întreg, ca să-i strângă pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Duhurile cele rele l-au strâns în locul care pe evreește se chiamă Armagedon.” — Apocalips 16:13, 14, 16.

¹³. Așa se pregătește Satan pentru bătălia cea mare și în acelaș timp numără cu sârguință pe credincioșii urmași ai lui Christos Isus. El face o conspirație împotriva lor, pentruca să stârpească și să nimicească pe acești martori credincioși ai lui Dumnezeu. (Psalm 2:3, 4; 83:2—5) Această

conspirație este deja constituită, și în dominațiunile „Crestinătății” s'au săvârșit fapte doveditoare împotriva unșilor lui Dumnezeu, ceea ce li ferează o dovadă pe maideparte că „Crestinătatea” este o uncaltă a lui Satan. Satan încearcă să distrugă pe acești credincioși ai lui Dumnezeu și să-i abată dela loialitatea lor față de Dumnezeu, pentruca să nu poată fi o parte a neștiunei sfinte a lui Dumnezeu; el încearcă să-i sugrume, deoarece ei sunt aceia, pe cari Dumnezeu îi folosește, ca să vestească lumii scopul Său, de a nimici organizația dușmanului. Iehova lasă pe profetul Său să scrie următoarele despre martorii Lui: „Vestiți aceste lucruri printre neamuri: pregătiți războiul! Treziți pe viteji! Să se apropie și să se suie, toți oamenii de război! — Să se scoale neamurile, și să se suie în valea lui Iosafat! Căci acolo voi șede să judec toate neamurile de primprejur.” — Ioil 3:9, 12.

Templul

¹⁴. Templul sau Sanctuarul lui Dumnezeu trebuie să fie înălțat și curățit înainte de justificarea definitivă a Numelui lui Iehova, și această lucrare este o parte a înarmării la lupta zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic. Un interval de timp înainte de deschiderea Templului pentru judecată, Christos Isus și-a îndreptat atenția spre consacrații lui Dumnezeu depe pământ și a pregătit drumul înaintea lui Iehova, ca pe acești consacrați să-i aducă la vremea și la locul judecății; și dela acel timp spune Iehova: „Iată, voi trimite pe solul meu; el va pregăti calea înaintea Mea.” (Malachi 3:1) Dupăce lucrarea aceea a fost terminată, Christos Isus deodată sau deodreptul a venit la Templu: „Iată că vine, zice Domnul oștirilor.” Intervalul de timp de atunci și până la vremea bătăliei Armagedonului în Scriptură este însemnat ca „ziua pregătirii Sale”. Sfânta Scriptură arată că aceste două intervale de timpuri sunt deosebite și separate una de alta, și anume în privința următoare: Timpul pregătirii drumului înaintea lui Iehova se sfârșește cu venirea lui Christos Isus la Templu, pânăcând „ziua pregătirii Sale” se începe pe vremea venirii lui Christos Isus la Templu. Consacrații trebuiau aduși la încercare înaintea Domnului; ei trebuiau să fie încercați și judecați, și cei ce au fost aprobați, au fost aduși în Templu și unși. Aceasta este o parte a lucrării „în ziua pregătirii Sale”. Lucrarea aceasta a fost preumbrită de rezidirea Templului tipic în Ierusalim. Cartea profetică a lui Zaharia tratează această lucrare a pregătirii de război și bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic și stările care vor exista la sfârșitul acestei bătălii. Toate acestea au fost însemnate pentruca să întărească pe rămășița credincioasă, a poporului uns al lui Dumnezeu, care se află acuma pe pământ. Despre punctul acesta Iehova a dat acuma o mulțime de dovezi și ni se cade, ca toate aceste dovezi să le observăm cu sârguință. Revista această chiar în acest scop s'a editat.

¹⁵. Acolo unde într'un text Scriptural apare ex-

presiunea „Iehova oştirilor” sau „Domnul oştirilor”, aceste cuvinte se referă îndeosebi la Iehova ca comandantul suprem a forțelor sale armate; și El folosește forțele Sale de luptă pentru a-și manifesta mânia asupra dușmanului. Este de observat că cuvintele profetice despre venirea lui Christos Isus sună: „Iată că El vine, zice Domnul oştirilor.” (Malachi 3:1) Amăsurat profeției lui Zaharia, sună porunca pentru rezidirea Templului: „Așa vorbește Domnul oştirilor: Intoarceți-vă la mine zice Domnul oştirilor, și mă voi întoarce și Eu la voi, zice Domnul oştirilor.” (Zaharia 1:3) Marele Dumnezeu a bătăliei face pregătirile pentru războiul final și cei din organizația Sa, cu zel caută să primească lămurire cu privire la aceasta.

¹⁶. Cir, regele Persiei, sub îndrumarea lui Iehova a lăsat să se dea un manifest pentru rezidirea Templului din Ierusalim. La aceasta o rămășiță a iudeilor s'a întors din prinsoare și a început cu lucrul rezidirei; dar fiind înfricați de dușmani, timp de șasesprezece ani acești iudei nu au făcut nimic deloc pentru rezidirea Templului. Intre timp Dariu a urmat pe tron după Cir. În al doilea an de domnie a acestui Dariu, Dumnezeu a trimis la iudei pe ambii profeți ai Lui, anume pe Hagai și pe Zaharia, ca să-i însuflețească să reînceapă lucrul rezidirei Templului. Zaharia a început să profetească cu două luni în urma lui Hagai, adică în luna a opta a anului al doilea a domniei lui Dariu. (1:1) Zaharia a fost un fiu a lui Berechia, și acesta a fost un fiu a lui Ido, profetul. Așa dar Zaharia a fost un nepot al profetului. Scriptura mai arată că Zaharia a mai fost și proct. (Neemia 12:1—4; 12—16) Numele Zaharia înseamnă „Iehova are grijă de ai săi”; Zaharia a preumbrat pe clasa servului lui Dumnezeu, care la sfârșitul lumii lui Satan petrece pe pământ, de cari are grijă Dumnezeu, și pe cari îi face pietre vii în Templul Său, care Templu este zidirea Lui spre justificarea numelui Său mare. Numele Berechia înseamnă „binecuvântat de Iehova”. În același timp Zaharia s'a mai numit și fiul lui Ido, deoarece de fapt a fost un fiu a generațiunii a doua. (Ezra 5:1) „Ido” înseamnă „oportun”; „născut într'o zi de sărbătoare”; „iubitor”; „potrivit”. Noi știm, că Iehova toate le face la timpul oportun (potrivit).

¹⁷. Serviciul acestor Izraeliți i-a displăcut lui Iehova și pentru aceasta a lăsat pe Zaharia să profetească și să zică: „Intoarceți-vă la Mine, zice Domnul oştirilor... Nu fiți ca părinții voștri”. (Zaharia 1:2—5) Părinții lor au lăsat să se întâmple că Templul zidit de Solomon a fost umplut cu tot felul de zdrențe și a fost necinstit prin idolatrie; și acuma acci întorși din prinsoarea din Babilon, au dovedit aceeași nepăsare pentru interesele lui Dumnezeu întrucât au lăsat să se întâmple, că lucrul dela Templul în Ierusalim zăcea părăginit. (Hagai 1:4) Cuvintele profetului Zaharia să servească de avertisment tuturor celor născuți de spirit, cari și-au neglijat datorințele și obligațiunile impuse de Domnul. (Zaharia 1:6) Isaia a profetit o asemenea displăcere a lui Iehova față

de poporul Său consacrat de pe pământ. (Isaia 6:1—9; 12:1) Aceasta este una din motive, pentru ce Domnul Iehova a trimis solia Sa pentru curățirea poporului Său, anume, ca să lămurească și să curățească clasa Templului; și lucrarea aceasta natural că trebuie să fie disecțiunea (scoateră afară) a tuturor turburărilor și rebelilor. Toți trebuie să știe, că Iehova este Dumnezeu, și că Numele Lui trebuie să fie justificat; și lucrarea aceasta trebuie să înceapă la casa lui Iehova. (Malachi 3:1—3; Ezechiel 20:1, 37, 38; 33:33) Această lucrare de pregătire și curățire trebuie să aibă loc înainte de lupta finală; pentru aceea este o parte a lucrului, ce se va face în „ziua pregătirei Sale”.

O v e d e n i e

¹⁸. În ziua a douăzecișipatrutea a lunii unsprezecelea, ce corespunde cu luna Februarie a noastră, profetul Zaharia a avut o vedenie. Aceasta s'a întâmplat în jurul „ploaiei târzii”. Hagai a profetit cu trei luni mai înainte. După a douăzecișipatra zi a lunii nouălea a aceluiaș an, cum se pare Hagai a încetat de a mai profeti, cel puțin nu găsim nici o însemnare despre o profeție pe mai departe dela el; însă dela acel timp încoace exclusiv numai profetul Zaharia a ocupat slujba de profet în legătură cu lucrarea Templului ce era de executat.

¹⁹. Profetul raportează despre vedenie: „M'am uitat noaptea, și iată că un om era călare pe un cal roș, și stătea între mirți într'un umbrar; în urma lui erau niște cai roși, murgi și albi”. (Zaharia 1:8) Timpul de noapte a vedeniei se referă la un timp, când „înlunecul acopere pământul, și negură mare popoarele.” (Isaia 60:2) „Omul călare pe un cal roș” era îngerul Domnului, care s'a materializat, și căruia alți îngeri i-au raportat, despre rezultatul cercetărilor lor. (Zaharia 1:11) El călărea pe un cal roș, și acesta simbolizează un război șăngeros. (Isaia 63:2) Omul călare pe calul roș, reprezintă desigur pe Christos Isus, comandantul și mareșalul organizației de război a lui Iehova. — Psalm 45:4.

El cercetează

²⁰. Este timpul inspecției! Omul de pe calul roș „stătea”, adică și-a pus calul să se repauzeze; și aceasta corespunde timpului când „s'a făcut tăcerea în cer”, era periodul de timp a neactivității între sfârșitul lucrului lui Ilie (Malachi 4:5, 6) și începutul lucrului Elisei a adunării lui Dumnezeu. (Apocalips 8:1) Călărețul de pe calul roș „stătea între mirți într'un umbrar”. Probabil, că comandantul și-a adăpostit calul într'un loc pe coasta muntelui olivilor în umbra pomilor, și din locul acela a inspectat orașul Ierusalim. În timpul acela crescură mirți pe coasta muntelui olivilor. (Neemia 8:15) Acesta era locul potrivit pentru comandant să oprească, și împrejurarea că se amintește cu tot dinadinsul că și-a ținut calul sub mirți, a-

rată, că era sosit timpul potrivit al lui Iehova, ca să se întoarcă la poporul său, să-i restatornicească adevărul și să-l strângă la sine. „Mirt” înseamnă seceriș, timpul restatornicirii și a bucuriei. Aceasta poate să stabilească timpul împlinirii profeției, anume, ca timpul, când Domnul adună la sine pe poporul său, dacă se pregătește, ca să-l curețe cu ocazia judecării din Templu. — Psalm 50:5; Isaia 41:19; 55:13.

²¹. Omul de pe calul roș, a inspectat orașul Ierusalim cu priviri scrutătoare, care închipue pe poporul de legământ al lui Dumnezeu. După descrierea profetului (Neemia 2:11—15) Ierusalimul trebuie că era într-o stare jalnică. Inspectorul general al armatei lui Iehova trebuie că la privirea Ierusalimului pustiit, s'o fi umplut de indignare. În acelaș fel, trebuia Christos Isus, când a venit în anul 1918 ca să inspecteze pe cei ce se mărturiseau a fi poporul lui Dumnezeu, și pentru a întemeia Templul, să fie cuprins de indignare, când a observat pustiirea părții pământene a organizației lui Dumnezeu, a poporului de legământ a Celui Prea Înalt. Următoarele cuvinte ale lui Isaia se par să fie foarte potrivite aici, și exprimă indignarea Domnului: „Căci în inima mea era o zi de răzbunare, și venise anul celor răscumparați ai mei” (Isaia 63:4) Aceasta stabilește timpul, când începe să se îplinească profeția lui Zaharia.

²². Inspectorul general a oștirilor lui Iehova a vizitat în acelaș timp și organizația pământescă a lui Satan: „El stătu și a măsurat pământul”. Ceeace a văzut aici, a trebuit să-i mărească mânia și zelul său înfocat să-l aprindă și mai tare, pentru a proceda la timpul potrivit și să distrugă lumea nelegiuită. „Privește și face pe neamuri să tremure”. (Habacuc 3:6) Este ziua de pregătire pentru război a lui Iehova. (Naum 2:3) Inapoi omului călare pe calul roș, stătură alți călăreți pe „niște cai roși, murgi și albi”. Aceasta arată, că comandantul suprem a fost însoțit de ofițerii armatei lui Iehova, și aceștia fac inspectia, și fac raport comandantului lor. (Zaharia 1:11) Din aceasta rezultă concluzia forțată, că acești călăreți cari însoțesc pe Domnul Isus, trebuie să fie îngerii sfinți, cari l-au însoțit cu ocazia venirii Lui la Templu. (Matei 25:31) „A văzut muntele plin de cai și de cară de foc.” (2. Regi 6:17) Aceștia au închipuit organizația de război a lui Iehova. „Oștile din cer îl urmau călări pe cai albi, îmbrăcate cu in subțire, alb și curat.” — Apocalips 19:14.

²³. Zaharia a rugat pe Domnul, că să-i explice pe acești oameni călări, și îngerul care i-a vorbit, i-a dat o explicație. „Am întrebât: Ce înseamnă caili aceștia, Domnul meu? Și îngerul care vorbea cu mine, mi-a zis: Îți voi arăta ce înseamnă caili aceștia”. (Zaharia 1:9) Această întrebare a fost pusă în folosul credincioșilor rămășiței, cari petrec acum pe pământ, și îngerul Domnului răspunde la întrebarea lor dându-le explicația cuvenită. (Apocalips 1:1) Aceasta dovedește că explicația profeției nu se naște dela oareșcare om,

ci că Domnul Isus, Cel mai înalt al organizației lui Iehova, trimite poporului său lămurirea trebuincioasă prin îngerii Lui sfinți. „Omul care stătea între mirți a luat cuvântul și a zis: Aceștia sunt aceia, pe cari i-a trimis Domnul să cutreiere pământul!” (Zaharia 1:10) În vedenie aceștia reprezintă pe oștirea lui Iehova, pe care o folosește întru manifestarea mâniei sale împotriva dușmanului. Cu armata aceasta sunt uniți pe drept marștorii lui Iehova de pe pământ.

²⁴. Satan, și servii lui nelegiuiți se furișează în taină cutreerând pământul, ca să spioneze pe credincioșii poporului lui Dumnezeu, și să le facă rău; și acești călăreți în viziunea lui Zaharia lucrează ca observatori ai lucrurilor privitoare la organizația lui Iehova și ei execută voința sa. Domnul și-a îndreptat acuma fața sau privirile ochilor săi asupra lucrurilor de pe pământ, și El inspectează atât organizația dușmanului, cât și pe aceea a lui Iehova. Ochii Domnului observează toate lucrurile de pe pământ. (Zaharia 4:10; Apocalips 5:6) Călăreții erau ca ochii Domnului. — 4. Moise 10:31.

²⁵. Subinspectorii făcură raport conducătorului lor; „Și ei au vorbit Ingerului Domnului, care stătea între mirți, și au zis: Am cutrierat pământul, și iată că tot pământul este în pace și liniștit.” (Zaharia 1:11) Conținutul raportului lor este, că întreaga organizație a lui Satan au găsit-o egoistă și care caută să-și complacă, fără să fie cu considerare la Impărăția lui Dumnezeu de sub Isus Christos sau să arate ceva interes pentru ea. Acest raport trebuie că s'a făcut pela sfârșitul războiului mondial, anume pe vremea, când reprezentanții lui Satan au căutat după mijloace și căi, ca să aducă pace pe pământul secătuit de război. Ei nu au dat nici o atenție Impărăției lui Dumnezeu și întrucât este vorba de aceasta, șezură liniștit și în pace și se încrezură în Liga Națiunilor, Tribunalul păcii, contractele de pace și asemenea lucruri, care urmau să servească la aceea, ca să țină lumea în stăpânirea organizației Diavolului. Natural, că reprezentanții lui Satan nu au dat mână de ajutor poporului lui Dumnezeu, ca să vestească adevărul, ci l-au tratat cu dispreț și ură. Aceasta descrie atitudinea a diferitelor părți a organizației lui Satan de pe pământ dela 1918 până la 1922. Dar poporul de rămășiță a lui Dumnezeu cu toate acestea s'a pus în picioare și a început să lucreze. Dupăce acești subinspectorii și-au terminat raportul, „Atunci Ingerul Domnului a luat cuvântul, și a zis: Doamne al oștirilor, pânăcând nu vei avea milă de Ierusalim, și de cetățile lui Iuda, pe cari te-ai mâniat în acești șaptezeci de ani?” (Zaharia 1:12) Aceasta corespunde stării între poporul lui Dumnezeu dela 1918 până la 1922, probabil până la congresul mare din anul 1922 în Cedar Point, Ohio. Când poporul de legământ a Domnului a observat că Christos, marele Inspector general a sosit la Templu, atunci a exclamat: „Mântuește Doamne, Te rugăm! Dă izbândă Doamne, Te rugăm!” (Psalm 118:25) În anul 1922 s'a întâmplat, că poporul de legământ

al lui Dumnezeu s'a făcut conștient de neglijența lui în legătură cu rezidirea Templului antitipic. Atunci a rostit Domnul cuvinte de mângăere poporului său, și s'a bucurat când a observat că mânia lui Iehova s'a întors dela el. (Isaia 12:1—4; 61:1—3) „Domnul a răspuns cu vorbe bune, cu vorbe de mângăere, îngerului care vorbea cu mine.” — Zaharia 1:13.

^{26.} Dupăce a primit Zaharia cuvintele bune și mângăetore dela Domnul, i s'a poruncit, ca să facă o vestire: „Și îngerul care vorbea cu mine, mi-a zis: Strigă și zi.” Așa vorbește Domnul oștirilor: Sunt plin de o mare gelozie pentru Ierusalim și pentru Sion.” (Zaharia 1:14) Această proclamație este atât o anunțare a răzbnării lui Dumnezeu contra dușmanilor săi, cât și o solie de mângăere către poporul său. Iehova a așezat Numele său pe poporul Lui consacrat, care reprezintă interesele Lui adevărate, și căruia i-a dat o parte la justificarea Numelui său. Pentru aceea își manifestă gelozia, în timp ce își întoarce favoarea sa mare către Sion. (Zaharia 8:1—3; Psalm 102:16) Tocmai din acest motiv a câștigat Iehova mântuire poporului său în anul 1919 și deslegarea cătușelor sale. Tovarășii lui Satan, indeosebi sistemul Imperialist Anglo-American, în cursul războiului au maltratat pe poporul creștin al lui Dumnezeu, și au provocat astfel mânia lui Iehova. Pentru aceea a lăsat profetului său să declare: „Și sunt plin de o mare mânie împotriva neamurilor îngâmfcate: Căci mă mâniaseam numai puțin, dar ele au ajutat spre nenorocire.” (Zaharia 1:15) „Creștinătatea” acestui sistem Imperialist Anglo-American, nu numai că a devenit nepăsătoare față de Impărăția lui Dumnezeu, bazându-se liniștit și sigur pe puterile sale proprii, de a rezidi națiunile, ci încă a și ajutat să mărească nenorocirea poporului lui Dumnezeu. Domnul spune maideparte: „M'am mâniat puțin pe poporul meu”, și pentru aceasta a lăsat să se întâmple că dușmanul a luat în arest pe poporul său. (Ieremia 12:7) Creștinătatea nu a consimțit cu accia, cari au predicat Evanghelia Impărăției lui Dumnezeu — (care predică pe timpul său s'a făcut cu frică și cutremur) —, ci i-a cauzat plăcere, ca să pedepsească pe poporul de legământ al lui Iehova și să-i înmulțească din răspuneri nenorocirea. Deatunci tot acești servi ai lui Satan au continuat, ca să se lupte contra poporului uns al lui Dumnezeu. Profeția lui Ezechiel descrie neglijența „Creștinătății” împotriva poporului de rămășiță a lui Dumnezeu. — Vezi Ezechiel cap. 25.

^{27.} În timp ce Iehova face pregătiri pentru pedepsirea organizației dușmanului, trimite El pe „Ingerul (sau solul) legământului”, pe Christos Isus, ca să adune laolaltă pe poporul său, să rezidească clasa Templului și să-i facă apți pentru a putea lua parte la lucrarea sa. „Deaceea așa vorbește Domnul: Mă întorc cu îndurarea către Ierusalim; Casa Mea va fi zidită iarăș în el, și funia de măsurat se va întinde asupra Ierusalimului.” (Zaharia 1:16) Văzând aceasta, rămășița lui Iehova să fie foarte zelousă și din pricina a-

lacurilor dușmanului să nu-și lase mâsurile să slăbească în lucru. Domnul declară că Templul său trebuie să se edifice, și s'a zidit, „și anume în strămtorarea timpurilor”. (Daniel 9:25) Funia de măsurat trasă asupra Ierusalimului măsură progresul lucrului, ce a făcut Iehova dela 1922 la rezidirea organizației sale depe pământ. El își exprimă scopul de a mângăia pe poporul său și de a-l întări. „Strigă din nou și zi: Așa vorbește Domnul oștirilor: Cetățile mele vor avea iarăș belșug de bunătați, Domnul va mângăia iarăș Sionul, va alege iarăș Ierusalimul.” (Zaharia 1:17) Iehova a dăruit înaintare organizației sale, întrucât i-a predat rămășiței mărturia lui Isus Christos, interesele Impărăției depe pământ și datoria de a executa lucrarea Elisei; maideparte vărsându-și spiritul peste el, și l-a adus în organizația sa, și a lăsat să bea din nou rodul viței împreună cu Domnul Isus Christos în organizația sa. „Tot astfel Domnul mângăie Sionul, și mângăie toate dărimăturile lui. El va face pustia lui ca un rai, și pământul lui uscat ca o grădină a Domnului. Bucuria și veselie vor fi în mijlocul lui, mulțămiri și cântări de laudă.” (Isaia 51:3) Dupăce Sionul va fi rezidit, toți cei ce sunt în Sion, trebuie să laude pe Iehova. „Tu te vei scula și vei avea milă de Sion; căci este vremea să te înduri de el, a venit vremea hotărâtă pentru el. Da, Domnul va zidi iarăș Sionul, și se va arăta în slava sa. Pentruca ei să vestească în Sion Numele Domnului, și laudele lui în Ierusalim.” (Psalm 102:13, 16, 21) Iehova și-a justificat Cuvântul față de poporul său, întrucât a pus în gura lui solia sa a adevărului și îl trimite afară, ca să-i transmită mărturia. — Isaia 51:16.

^{28.} Dupăce Iehova a mângăiat pe poporul său în Sion, îl face atent la dușmani, cari se vor sui împotriva poporului său. „Am ridicat ochii și m'am uitat, și iată că erau patru coarne!” (Zaharia 1:18) Coarnele simbolizează mijloace de a împunge sau de a pune pedeapsă peste un alt cineva. (Ezechiel 34:21; 5. Moise 33:17) Până pe timpul profetiei lui Zaharia, au fost deja pe pământ patru imperii mondiale diavolești, și au încercat pedepse peste oameni, cari serveau pe Iehova cu credinciosie. Profeția de mai sus înseamnă, că alte patru stăpâniri mondiale, anume Grecia, Roma, sistemul de stăpânire mondială Anglo-American, care este „Creștinătatea”, și națiunile asociate în Liga Națiunilor, care împreună constituie a opta stăpânire mondială, vor continua întru combaterea poporului uns al lui Iehova. (Apocalips 17:11) Ingerul Domnului dă lui Zaharia de înțeles că aceste coarne reprezintă stăpânirile, care risipesc pe poporul lui Dumnezeu. (Zaharia 1:19) Cele „patru coarne” ar putea să caracterizeze nimerii și, și puterea sumară a organizației lui Satan, care folosește forță contra poporului lui Dumnezeu și își ajunge măsura deplină a neglijenței sale în al șaptelea Imperiu mondial.

^{29.} Numărul patru se folosește în Scriptură ca un simbol pentru perfecțiune, cum apare de pildă în patrat. „Domnul mi-a arătat patru fierari.” (Za-

haria 1:20) Acești „fierari” sau „lucrători în artă”, sunt lucrători de arhitectură. Cu numărul „patru” se indică aici în mod simbolic întreaga oaste a Domnului, care desmontează coarnele de pe capetele taurilor organizației lui Satan, și-i zdrobește. La întrebarea profetului, că „Ce vor să facă aceștia (fierari)?”, a răspuns ingerul Domnului: „Aceștia sunt coarnele cari au risipit pe Iuda (poporul credincios al lui Dumnezeu), de n'a mai putut ridica nimeni capul (în anii 1918 și 1919); dar aceștia (fierarii sau lucrătorii arhitecți) au venit să sperie și să taie coarnele neamurilor cari au ridicat cornul împotriva țării lui Iuda, ca să-i risipească locuitorii.” (Zaharia 1:21) Aceste sunt uneltele pregătite de Dumnezeu pentru zăpăceala dușmanului, cum s'a întâmplat de pildă la timpul său prin Ghedeon. (Judecători 8:12; Isaia 19:16; Ezechiel 30:9) Această bandă nelegiuită a lui Satan se ridică, ca să risipească și să nimicească pe aceia, cari preamăresc pe Iehova Dumnezeu și sunt ilustrați prin Iuda; Domnul Dumnezeu însă a hotărât stărpirea acestor agresori, și face pregătirile necesare pentru aceasta. Dacă martorii lui Iehova ar fi lăsați fără îndrumare sau fără hrană spirituală, atunci s'ar descuraja și li s'ar slăbi inima, și dușmanul i-ar tăia în fugă. Dar Iehova dă îndrumări poporului său credincios și îi dă mângăere și încurajare, pentruca să aibă speranță la o biruință desăvârșită prin Christos Isus; și astfel pregătește El pe credincioșii Lui pentru partea lor în lucrul justificării.

³⁰ Cu ocazia pregătirii poporului său pentru lucrarea finală a zilei bătăliei celei mari, lasă Iehova pe ziditorul Templului, Christos Isus, ca să strângă în Templu pe credincioșii Lui, și dela vremea aceasta îi hrănește cu o hrană potrivită pentru ei, și le dă o școlare, care îi face cu totul destoinici pentru lucrarea sa. Rămășița credincioasă prețuește în cel mai mare grad faptul că dela anul 1922 Iehova treptat descopere profețiile, și rămășița a folosit-o în scopul, ca să împlinească profeții, și că mai târziu a dat unșilor o pricepere a acestor lucruri; aceasta a fost spre mare folos a lor și i-a încurajat tare. O astfel de cunoștință a scopului lui Dumnezeu și a evenimentelor, printre cari a lăsat Domnul să treacă poporul Său, a înmulțit credința și speranța credincioșilor săi și i-a întărit în Domnul și în puterea și țaria sa. Nu este nici o mirare că acești credincioși s'au bucurat în ciuda persecuțiilor și pedepselor suferite din partea reprezentanților organizației lui Satan din pricina credincioșiei lor întru transmiterea mărturiei pentru Impărăție. „Căci întristările noastre ușoare de o clipă lucrează pentru noi tot mai mult o greutate vecinică de slavă. Pentrucă, noi nu ne uităm la lucrurile cari se văd, ci la cele ce nu se văd; căci lucrurile cari se văd, sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd, sunt vecinice.” (2 Corinteni 4:17,18) Deoarece unșii văd acum, că Domnul i-a pregătit pentru lucruri mai mari în serviciul său, bucuria și mângăerea lor se va înmulți.

Intrebări pentru studiul berean

- Alin. 1. In ce scop dă acuma Iehova poporului său o pricepere mai clară a Cuvântului său? Care este adevărul cel mare descoperit acuma acelorora, cari au luat poziție de partea lui Iehova? Care este rezultatul a unei descoperiri de acest fel?
- Alin. 2. Arătat pe scurt, care este experiența neamului omenesc în secolele trecute? Cine este răspunzător pentru aceasta? Cum și-a executat calea nelegiuită? Ce era scopul său?
- Alin. 3. Ce înseamnă „Armagedon” și ce „Muntele Sion” și „războiul zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic”? Cine va lupta în războiul acesta? Este necesar pentru Iehova să se pregătească pentru lupta aceasta mare, și ce scop urmărește prin aceasta? Ce scop are războiul? Ce scop are lucrarea de mărturie ce se face acuma în lumea întreagă?
- Alin. 4. Cum și când s'a dat profeție ce se explică aici? Sub ce evenimente începe profeția să se împlinească?
- Alin. 5,6. Când a însemnat Zaharia profeția aceasta, și dela cine a primit-o? Ce a văzut?
- Alin. 7,8. Explică înțelesul profetic a primei întâmplări descoperite în vedenie. Cine va cunoaște și va aprecia înțelesul acestei profeții? Pentruce?
- Alin. 9. Arată împlinirea dela Daniel 12:1; Naum 2 versurile 1,2, Cari sunt semnele, că războiul Armagedonului este aproape?
- Alin. 10,11. Cum sunt a se aplica Naum 2:3 și cum Isaia 13:3? La cine este a se aplica Naum 3:14—17? Ce scop urmărește porunca aceasta?
- Alin. 12,13. Ce dovezi avem noi despre împlinirea următoarelor texte scripturale: Apocalips 12:12; 16 versurile 13,14,16; Psalm 2:2,3; 83:2—5; Ioil 3:9,12?
- Alin. 14. Arată deosebirea între timpul pentru „pregătirea drumului înaintea lui Iehova” și „ziua pregătirii sale”. Ce tratează profeția lui Zaharia? Pentruce a fost păstrată în scris?
- Alin. 15. Care este înțelesul expresiunii „Domnul oștirilor” și mai departe a împrejurării, că Iehova descopere înțelesul acestui nume?
- Alin. 16. Ce s'a întâmplat după manifestul dat de Cir? Arată că apoi a fost de lipsă lucrarea profetică a lui Hagai și a lui Zaharia. Arată pe mai departe faptele cu privire la Zaharia și înțelesul lui profetic.
- Alin. 17. Explică porunca lui Iehova: „Întoarceți-vă la mine... nu fiți ca părinții voștri”. La cine se referă profeția? Arată armonia acestor cuvinte a lui Zaharia cu solia lui Iehova către poporul său prin Isaia.
- Alin. 18,19. Când a primit Zaharia vedenia aceasta? Intrucât este de mare însemnătate acest fapt? Cine este „omul” care apare aici? Ce simbolizează „călare pe un cal roșu”?
- Alin. 20—22. Este însemnată expresiunea, el „stătu între mirși”? Ce a făcut el acolo și ce a văzut? Arată împlinirea a acestei părți a vedeniei profetice. Prin urmăre ce se ilustrează profetic prin cai și călăreți ai vedeniei?

Alin. 23,24. Ce înseamnă răspunsul îngerului la întrebarea, „cine sunt aceștia?”

Alin. 25. După înțeles care a fost raportul pe care subalternii au dat comandantului lor? Ce stare se prezice prin întrebarea îngerului din versul 12? Când și cum a răspuns Domnul cu „cuvinte bune și de mângăere”?

Alin. 26. Cum și când și-a manifestat „Domnul ostirilor” zelul său cel mare pentru Ierusalim și pentru Sion? Pe cine „se mânie cu o mânie foarte mare” și pentruce să mânie? Cum „au ajutat ele spre nenorocire”?

Alin. 27. Când și cum s'a întors Domnul „iarăș către

Ierusalim cu îndurare”? b) „a zidit în Ierusalim casa sa”? c) „a tras funia de măsurat asupra Ierusalimului”? d) „cețările sale lasă să aibă belșug în bine”? e) „mângăie Sionul”? f) „a ales Ierusalimul”?

Alin. 28. Ce se mai arată afară de aceasta în vedenie? Care este înțelesul a acestei părți a profeției?

Alin. 29. Cum este a se înțelege expresiunea profetică a îngerului despre „cei patru fierari”?

Alin. 30. Descrie, cum a pregătit Iehova pe poporul său pentru lucrarea finală a războiului celui mare? Cum au fost ei influențați prin cunoștința și de evenimentele prevăzute de Iehova?

W. T. din 1 August 1933.

„EL SE ȚINE TARE ÎN NEPRIHĂNIREA LUI”

INȚELESUL procedurilor infame ale lui Satan contra omului temător de Dumnezeu Iov, trebuie să se priceapă acuma clar, deoarece a sosit după Scriptură timpul stabilit al lui Dumnezeu, ca să descopere înțelesul acestor profeții din vechime pentru lămurirea și întărirea acelor, cari trăesc azi pe pământ.

Ceeace este însemnat despre Iov în cartea care poartă numele lui, va fi de un interes mai mare pentru noi, dacă începem să recunoaștem, că Dumnezeu l'a folosit, ca să facă o icoană minunată despre justificarea Cuvântului lui Dumnezeu și despre restatornicirea neamului omenesc.

Satan a imputat lui Iehova, că El ocrotește pe Iov și vitele lui, din care pricină acesta nu poate fi înduplecat, ca să se închine Diavolului. La aceasta Iehova dădu mână liberă lui Satan ca să încerce, să înduplece pe Iov să se lapede pe Domnul; și astfel Satan a plecat ca să facă pregătiri pentru a-și duce la îndeplinire scopul său înșam, ca să turbure devotamentul credincios al lui Iov față de Domnul.

A sosit ziua, când toți copiii lui Iov erau adunați în casa fratelui lor cel mai mare și acolo beură și mâncară. Satan a ațâțat pe Sabei, cari erau unelte în mânele sale, și ei au furat vitele și măgărițele lui Iov, le-au mânat și au omorât pe servii lui Iov. Alți servi au păzit oile, și iată că s'a pogorit foc din cer, și acesta a mistuit oile împreună cu servitori. În acelaș timp, Chal-deii tot asemenea unelte în mâna lui Satan, au furat cămilele lui Iov și au ucis pe servii lui, cari păziră cămilele. În timp ce copiii lui Iov mâncară și beură împreună, Satan a pus la cale o furtună năprasnică, care a zdrobit casa în care erau; și toți copiii lui Iov căzură victime. (Iov 1:13—19) Diavolul a crezut, că Iov acuma va blăstăma pe Dumnezeu. Dar din contră, Iov s'a umilit înaintea Domnului Dumnezeu, și a zis: „Gol am ieșit din pântecul mamei mele, și gol mă voi întoarce în sânul pământului. Domnul a dat, și Domnul a luat, — binecuvântat fie Numele Domnului! În toate acestea Iov n'a păcătuit de loc, și n'a învinuit pe Dumnezeu de nici o prostie.” (Iov 1:21,22) Contrar lui Adam, Iov a dovedit față de Dumnezeu supunere deplină și ascu-

tare de bunăvoie. Așadar Iov și-a păstrat neprihănirea și devotamentul său față de Dumnezeu.

Este foarte probabil, că după expulzarea lui din grădina Edenului, Adam o fi plâns și s'o fi bocit asupra pierderii sale, pe maideparte s'a amărit și a trebuit să sufere dureri. Atât Adam, cât și urmașii lui, au fost urțiți de Diavolul și au suferit de mânele sale. Numele Iov înseamnă „tânguitor sau plângător, urit sau persecutat”. În aceasta potrivit închipue el pe astfel de membri ai neamului omenesc, cari au suferit din pricina năzuinței lor de a face ce este drept. Istoria neamului omenesc s'a scris cu lacrimi amare. După ce Iov și-a pierdut averea și copiii, a venit iarăș o zi, când fiii lui Dumnezeu s'au prezentat înaintea lui Iehova, și din nou a fost și Satan între ei, ca să apară înaintea lui Iehova. (Iov 2:1) Satan, Diavolul a avut așadar încă circulație cu Dumnezeu.

„Domnul a zis Satanei: Ai văzut pe robul meu Iov? Nu este nimeni ca el pe pământ. Este un om fără prihană și curat la suflet. El se teme de Dumnezeu și se abate dela rău. El se ține tare în neprihănirea lui, și tu mă îndemni ca să-l pierd fără pricină. Și Satan a răspuns Domnului: Piele pentru piele! Omul dă tot ce are pentru viața lui. Dar ia întinde-ți mâna și atinge-te de oasele și carnea lui, și sunt încredințat că te va blestema în față. Domnul a zis Satanei: Iată ți-l dau pe mână: numai cruță-i viața.” — Iov. 2:3—6.

Satan era hotărît ca să conturbe încrederea lui Iov în Domnul și să-l abată dela Domnul, Dumnezeu.” Și Satan a plecat dinaintea Domnului. Apoi a lovit pe Iov cu o bubă rea, din talpa piciorului până în creștetul capului.” (Iov. 2:7) Iov iarăș s'a umilit înaintea Domnului, ceeace a arătat prin aceia, că s'a pus să șadă în cenușe. „Și Iov a luat un ciob să se scarpine, și a șezut pe cenușă.” — Iov 2:8.

Satan și-a fi adus acuma aminte, cum a procedat în cazul lui Adam. În năzuința sa de a pune capăt neprihănirii lui Iov, și acuma s'a folosit de femeie, pe care a dat-o Dumnezeu ca tovarășă lui Iov. „Nevastă-sa i-a zis: Tu rămâi tot neclintit în neprihănirea ta! Blastăma pe Dum-

nezeu și mori!" (Iov. 2:9) Lui Satan din nou nu i-a reușit, ca să zdruncine credința lui Iov. Iov a muștrătat pe soția sa, și i-a răspuns: „Vorbești ca o femeie nebună. Cel primim dela Dumnezeu binele, și să nu primim și răul? În toate acestea Iov n'a păcătuit de loc cu buzele lui." — Iov. 2:10.

Adam a căzut în probă. El a păcătuit intenționat, cu ochii deschiși. (1. Timotei 2:14) Adam nu a iubit pe Dumnezeu. El a fost stăpânit de pofta lui egoistă. Satan așa s'a cugetat, că precum Adam a îngăduit poftei sale egoiste la îndemnul Evei, și a căzut, asemenea va îngădui Iov provocării femeii sale, și va cădea. Iov însă nu a căzut în probă. El nu s'a răsculat împotriva lui Dumnezeu, și nu l-a negat. Cu toată și-a pierdut copiii și toată averea sa, totuși a avut o încredere deplină în Dumnezeu și o credință neștrămutată și prin aceasta și-a păstrat neprihănirea. În acel timp a vorbit Dumnezeu către Satan: „El se ține tare în neprihănirea lui, și tu mă îndemni să-l pierd fără pricină.”

Curățenie (alte traduceri: neprihănire, loialitate, dreptate, nevinovăție) înseamnă a păstra credințioasă față de ceea ce omul ține de drept, indiferent de influențele pe dinafară, la cari poate să fie supus omul. Înseamnă că omul ține tare la neprihănirea sa într-o nedreptate ce i se face intenționat; și mai departe că omul ține tare în credința și încrederea lui față de Creatorul său. Cineva poate să fie învinuit de o crimă și în urma acestei învinuiri să sufere o pedeapsă mare, cu toate acestea însă să fie nevinovat și în toate suferințele să fie sincer la nevinovăția sa în mijlocul fărădelegii intenționate. Întru aceasta ar beneficia el încrederea tuturor acelor, cari îl cunosc. Raportul în cartea, care poartă numele lui Iov, arată că Iov în toate timpurile și în cele mai mari suferințe a ținut tare neconținut la neprihănirea sa, întrucât cu tărie și-a păstrat credința în Dumnezeu și s'a bucurat de încrederea lui Dumnezeu.

S'a presupus, că în Eden, Adam a fost desăvârșit în toate privințele, înafară de experiența sa. O astfel de concluzie este greșită și în contradicție cu Scriptura. Iehova l-a creat pe Adam desăvârșit. În 5. Moise 32:4 stă scris cu tot dinadinsul, că toate lucrările lui Iehova sunt desăvârșite. În lucrările lui Iehova nu există o perfecțiune combinată cu mărginire. Adam a preferat mai mult, ca să urmeze pe Diavolul, decât să asculte de Dumnezeu; și astfel a căzut și a

pierdut totul ce i-a dat Dumnezeu. Iehova descrie starea lui în următoarele cuvinte: „Din tălpi până'n creștet, nimic nu-i sănătos: ci numai răni, vânătăi și carne vie, ne stoarse, nelegate, și nealinate cu unt de lemn.” — Isaia 1:6.

Iov a fost imperfect în organismul său, el a avut însă un devotament desăvârșit în inima sa față de Domnul. El a preferat mai bine să servească pe Domnul, decât pe Diavol; în aceasta și-a păstrat neprihănirea și s'a bucurat de încrederea lui Dumnezeu. Astfel este dovedit, că nu există nici o scuză pentru felul purtării nepotrivite a lui Adam. Aceasta mai dovedește, că nimic nu scuză pe o creatură cuminte, dacă intenționat alege ca să servească mai curând pe Diavolul decât pe Dumnezeu. Cel ce iubește pe Dumnezeu, acela caută să cunoască calea lui Dumnezeu și după posibilitate să urmeze calea aceasta; și o astfel de purtare este bineplăcută lui Dumnezeu.

Cartea Iov timp îndelungat a fost o taină. Unii au afirmat că nu este alta decât o capo-d'operă literară; alții spun, că ar fi cel mai mare poet din lume. Dar este mult mai mult decât ambele. Insus Iehova Dumnezeu a lăsat să se înscrie cartea aceasta. Spre folosul tuturor acelor, cari sunt pe deplin devotați lui Iehova, spune Sfânta Scriptură: „Și tot ce a fost scris mai înainte, a fost scris pentru învățătura noastră, pentru ca prin răbdarea și prin mângăerea pe care o dau Scripturile, să avem nădejde.” (Romani 15:4) Afară de aceasta Iehova a mai dat promisiunea, că în cursul „timpului sfârșitului” unii vor înțelege într'adevăr Cuvântul său, ceea ce cuprinde în sine și pe cartea lui Iov. (Daniel 12:4,10) Din aceasta se pare să reiasă clar, că trebuie să vină o vreme, când membrele clasei unse a lui Iehova, înainte ce vor fi luate de pe pământ, vor înțelege cartea lui Iov. Raportul înșiră următoarele persoane:

Iehova Dumnezeu; fiii lui Dumnezeu; Satan, dușmanul; Iov, omul din Uz; soția lui Iov; cei zece copii ai lui Iov; Elifaz, Bildad și Toifar, cei trei prieteni pretinși ai lui Iov; tânărul Eihu; și un public numeros. Scena acțiunilor este atât în cer, cât și pe pământ. Se pare cu totul sigur, că în carte este o învățătură de cea mai mare importanță pentru întreaga creațiune și îndeosebi pentru oameni. Prin urmare din îndurarea lui Dumnezeu este privilegiul unșilor ca conținutul cărții să examineze cu sârguință la timpul potrivit al lui Dumnezeu.

W. T. din 1 August 1933.

BABILON: ORGANIZAȚIA DIAVOLULUI

AUTORITATEA puternică, supraomenească și nevăzută care stă în dosul organizațiilor umane pământești, care asuprește întreg neamul omenesc, este marele nelegiuit, Satan, Diavolul. După popoul monstruos, care a distrus lumea veche, Babilon a fost începutul organizațiilor pământești

ale lui Satan, constituite pentru apăsarea pe nedrept a neamului omenesc. Faimosul Nimrod era reprezentantul uman al lui Satan, care l-a folosit, pentru a zidi orașul Babilon în țara Șinear. Însemnările Sfintei Scripturi spun: „El a domnit la început peste Babel (sau Babilon), Erec, Acad

și Calne, în țara Șinear.” — 1. Moise 10:10.

Nimrod, primul împărat a orașului nelegiuit Babilon, era un uriaș și un vânător iscusit de fiare sălbatice, un mare războinic și jefuitor al țării, care în ochii poporului s'a înălțat deasupra lui Iehova. Prin aceasta a demonstrat aceeași lăcomie cași conducătorii religioși, jefuitorii, militaristii și politicianii. Pelângă aceasta este cu totul evident că scopul principal al organizațiunei a fost, cum s'a evidențiat în mod deosebit atunci, introducerea religiei Diavolului și defăimarea Numelui lui Iehova.

În cursul timpurilor Nabucodonosor a urmat lui Nimrod ca domnitorul Babilonului. Nabucodonosor asemenea era un mare aderent al religiei Diavolului. Cuvintele profetului Ezechiel (21 versul 21) dovedesc faptul acesta; el scrie despre Nabucodonosor; „Căci împăratul Babilonului stă la răscruce, la capătul celor două drumuri, ca să dea cu bobii; el scutură săgețile, întreabă terafimii, și cercetează ficatul.” Profetul Daniel în capitolul 3:1 atrage atențiunea la același lucru, când spune: „Împăratul Nabucodonosor a făcut un chip de aur, înalt de șasezeci de coți și lat de șase coți. L-a ridicat în valea Dura, în ținutul Babilonului.” Era un domnitor rău, imbecil și tiran. (Daniel 4:27) Profetul Ieremia (51:34) vorbește despre Nabucodonosor, împăratul Babilonului, ca despre un balaur: „M'a înghițit ca un balaur.” În felul acesta face Domnul prin profetii săi, pe împăratul Babilonului, cunoscut ca reprezentantul Diavolului, și îi dă unul din numirile Diavolului, anume „Balaur”. Același profet numește pe împăratul Babilonului și „Împăratul Șisacului”. — Ieremia 25:26.

Profetul Isaia caracterizează pe Lucifer, care a devenit Satan, Diavolul, cu tot dinadinsul, ca pe domnitorul nevăzut al Babilonului și întărește prin aceasta constatarea referitoare, pe care Dumnezeu a lăsat să se dea prin profetul Ieremia. În capitolul patrusprezecilea a profetului Isaia (14:4,12,13) stă scris: „Atunci vei cânta cântarea aceasta asupra împăratului Babilonului, și vei zice: Iată, asupritorul nu mai este, asuprirea a încetat. Cum ai căzut din cer luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ, tu, biruitorul neamurilor! Tu ziceai în inima ta: Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai pe sus de stelele lui Dumnezeu; voi ședea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei.” Aceasta corespunde faptului, că Nimrod organizația sa a întemeiat-o în nord în loc de sud; și deci, ca să formeze organizația aceasta a năvălit în țara locuită de alții.

Dovada este puternică și convingătoare, că Satan, șarpele cel vechi, Diavolul, este a se privi ca împărat, domnitor, dumnezeu și „bărbatul” Babilonului. Prin urmare Babilon este soția lui Satan și astfel simbolizată ca o femeie stricată, imorală. S'a spus, că Babilon închipue sistemele bisericesti, care la început a fost poarta spre mărire și spre Dumnezeu, care apoi a căzut și a devenit o poartă a greșelilor și a încurcăturilor și o

amestecătură mizerabilă, compusă în mare parte din neghină și fățarnici. Scriptura nu sprijinește deducerea aceasta. Babilon niciodată nu a fost organizația nominală a lui Dumnezeu sau a lui Christos. Babilon niciodată nu a stat de partea lui Dumnezeu, ci pe timpul zidirei turnului Babilonului, a fost organizat ca o batjocură îndărătnică la adresa lui Iehova, era devotat religiei Diavolului, și prin urmare nu putea să cadă dela Iehova Dumnezeu. Babilon prin urmare nu poate să caracterizeze nicidecum o religie lipsită de credință, ci mai mult era o religie diavolească și o organizație diavolească dela începutul existenței sale. Faptul că și alte religii ca așanumita „religie creștină” au căzut pradă organizației lui Satan, este o chestie cu totul deosebită.

Iehova, chiar dela întemeierea ei în șesul Șinear, a numit organizația diavolească Babel sau încurcătură; pentru aceasta nu poate Babilon să reprezinte o organizație, care odinioară ar fi fost poarta spre gloria cerească. Dumnezeu a dat numele de încurcătură întreprinderii dela Șinear, deoarece Babel a fost locul unde a încurcat El vorbirea sau limbile oamenilor. Babilon a adorat pe Diavolul dela începutul lui. Faptele arată fără îndoială, că Babilon sau Babel este organizația întemeiată de dușmanul originar al lui Iehova, Satan, Diavolul. Acest nume dela începutul lui și până azi a caracterizat totdeauna organizația lui Satan. Unde Babilon este amintită de Domnul ca o fecioară; acolo desigur că numai în mod ironic se amintește așa. — Isaia 47:1.

Sfânta Scriptură arată, că organizația Diavolului constă din două părți, prima din o parte nevăzută pentru oameni, care exercitează domnia anume supremă și prin urmare are stăpânire peste întreaga organizație, și a doua din partea văzută pe scama oamenilor. Organizația aceasta în Scriptură se numește „lumea rea de azi”, a cărui Dumnezeu este Satan. (Galateni 1:4; 2. Corinteni 4:3,4) Partea nevăzută se chiamă „cer”, deoarece este nevăzută; pânăcând partea vizibilă se chiamă „pământ”, deoarece este vizibilă pentru oameni. (2. Petru 3:7) Că Babilon simbolic reprezintă pe organizația lui Satan sau lumea, reasă clar din următorul text scriptural: „Proorocie împotriva Babilonului, descoperită lui Isaia, fiul lui Amoș... Gemeți că ziua Domnului este aproape; ea vine ca o pustiire a Celui Atotputernic... Voi pedepsi zice Domnul, lumea pentru răutatea ei, și pe cei răi pentru nelegiuirile lor; voi face să înceteze mândria celor trufași și voi doborî semeția celor asupritori... Pentru aceasta voi clătina cerurile și pământul se va zgudui din temelii lui de mânia Domnului oștirilor, în ziua mâniei Lui aprinse.” — Isaia 13:1—13; Apocalips 17:3—5, 18.

Felul cum a fost situat vechiul oraș Babilon, a ilustrat atât partea cerească cât și partea pământescă a organizației. Rîul Eufrat izvorește din grădina Edenului, care ilustrează potrivit pe neamul omenesc după expulzarea omului din Eden. Orașul Babilon a fost zidit pe ambele părți a rîului, și acesta a curs din nord spre sud și ast-

fel a împărțit orașul în două părți. În o parte a orașului s'a zidit templul, și în partea cealaltă palatul regal. Ambele părți ale orașului erau legate întrecolaltă cu un pod frumos și un coridor subteran. Ambele părți a orașului au livit într-o oareșcare măsură riul, care șerpua printre ele. Riul simbolizează astfel neamul omenesc, strâmtorat între partea văzută și cea nevăzută a organizației Diavolului, a domnitorului acestei organizațiuni. Acolo este scaunul lui de domnie, și organizația lui este suportată și sprijinită de popor. Babilon este însemnat în Scriptură ca o „desfrânată”, și profetul lui Dumnezeu o descrie cașicum șade pe mulțimi, popoare și națiuni. — Apocalips 17:15.

Orașul Babilon, organizația Diavolului în Scriptură este învinuită cu desfrânare, adulter, vrăjitorie, omor și multe alte crime și găsită vinovată. (Apocalips 17:5,6) Babilon, „a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei.” (Apocalips 14:8) „Pentru că toate neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei, și împărații pământului au curvit cu ea, și negustorii pământului s'au îmbogățit prin risipa desfătării ei.” (Apocalips 18:3) „Vino dar cu descântecile tale și cu mulțimea vrăjitoriilor tale, căroră ți-ai închinat munca din tinerețe; poate că vei putea să tragi vreun folos din ele, poate că vei izbuti. Te-ai obosit tot întrebând: să se scoale dar și să te scape cei ce împart cerul, cari pândesc stelele, cari vestesc după lunile noi, ce are să ți se întâmple.” (Isaia 47:12,13) „Negustorii tăi erau mai mari pământului, pentru că toate neamurile au fost amăgite de vrăjitoria ta.” (Apocalips 18:23) „Căci (Babilon) este o țară de chipuri cioplite, și au înebunit cu idolii lor.” (Ieremia 50:38) „Neamurile au băut din vinul lui; deaceea au fost neamurile ca într'o nebulie.” (Ieremia 51:7) Cartea Apocalipsului numește Babilonul în capitolul 19:2: „Curva cea mare, care strica pământul cu curvia ei.”

Scriptura aduce vinul în legătură cu curvia. Aici desigur, nu este vorba de vinul, căruia anumiți preoți și susținători ai prohibițiunii sunt preinșii dușmani. Domnul explică ce este vinul, unde în Isaia 28:7 spune: „Dar și ei se clatină de vin, și băaturile tari îi amătesc.” „Ei sunt beți; dar nu de vin (natural); se clatină, dar nu din pricina băaturilor tari.” (Isaia 29:9) Este evident, că sunt beți de lucrurile nelegiuite pe care Diavolul a lăsat să se pregătească și să se răspândească. Este vorba de vinul curviei, pentru o falsificare a vinului organizației adevărate a lui Dumnezeu, despre care în Proverbe 9:1,2 stă scris: „Înțelepciunea) și-a junghiat vilele, și-a amestecat vinul, și-a puș masa.”

S'a fost nutrit cugetul că „vinul curviei ei” (Apocalips 17:2) ar însemna unirea sistemelor bisericesti cu guvernele lumii acesteia, pentru că prin legătura aceasta s'ar da de gol necredincioșia bisericilor față de „mirele” Isus. Aceasta nu poate să fie deloc drept. Nici Babilonul literal, dar nici cel simbolic nu a fost vreodată logodit cu mirele Isus, și în privința aceasta nici nu se poate învinui de „adulter”. Babilon este unit și căsătorit cu Diavolul și cu învățăturile puse la cale de ei pe alții i-au mânat și ademenit ca să desfrâneze cu ea. Impărații pământului au desfrânat cu ea. Babilon, opera puterii Diavolului nu se putea prin nimic altceva ilustra mai potrivit, decât prin o femeie imorală și lipsită de pudoare, deoarece în ochii lui Dumnezeu este o organizație cu totul imorală; pentru aceasta și astfel de domnitori ai pământului, cari s'au unit cu ea, și au primit religia ei, s'au făcut vinovați de necurățenie; și oricare sistem, care cândva a aparținut organizației Domnului și s'a unit cu ea sau că a fost amăgilit de ea, este vinovat de adulter și de desfrânare. Închinarea la idoli, îndeosebi din partea acelorora, cari au fost cândva în legământ cu Iehova, înfierază pe închinători ca curve și necurate; și Babilon este vinovat că este autorul prim.

A doua carte a Cronicilor, Capitolul 21:11 spune: „Ioram a făcut chiar înălțimi în munții lui Iuda. A lăsat pe locuitorii Ierusalimului la curvie, și a amăgilit pe Iuda.” Locuitorii Ierusalimului erau poporul de legământ a lui Dumnezeu; când însă au primit religia Diavolului, au săvârșit desfrânare cu organizația Diavolului, adică cu Babilon. Tot această regulă își găsește aplicare asupra Izraelului spiritual. Unii, cari au aparținut cândva poporului de legământ a lui Dumnezeu, cari apoi au fost murdăriți de vinul sau învățăturile false a Diavolului; și au primit religia Diavolului, au săvârșit curvie cu Babilon, mama curvelor, și numele ei li se potrivește, deoarece ei au fost primiți în familia ei.

Iehova Dumnezeu înferează Babilonul ca „mama curvelor și uriciunea pământului”. Ea este mama a tot aceea, ce în ochii lui Dumnezeu este o uriciune. Ea este mama „uriciunii pustiirei, despre care a vorbit profetul Daniel”; care uriciune este Liga Națiunilor de acuma (Matei 24:15) Numele Babilon se referă în primul rând la organizația lui Satan și se potrivește la întreaga sămânță, deoarece această organizație o aduce la existență, și care reprezintă organizația aceasta nelegiuită.

W. T. din 1 August 1933.

CINE-I DE PARTEA DOMNULUI?

CARE este acuma datoria urmașului credincios al lui Christos? Cu alte cuvinte: Creștinul are azi îndatoriri, căroră alți oameni nu sunt supuși? Regele uns al lui Iehova, căruia i se cuvine

dreptul de domnie, vorbi: „Cine nu este cu mine, este împotriva mea.” (Matei 12:30) Pe acest mare domnitor după ordinul lui Melchisedec, pe Regele uns, Iehova l-a așezat pe tronul său, și El

conduce și duce la îndeplinire lucrarea mare a lui Iehova între oameni. Este deci sigur, că Satan, Diavolul este împotriva unsului lui Dumnezeu și împotriva tuturor acelor, cari cu credincioșie servesc pe Domnul. Toți cei ce nu stau pe partea lui Christos, a Regelui, și nu iau parte la lucrul pe care l-a orînduit, trebuie să fie socotiți alături de aceia, cari sunt împotriva Lui. Fie că știu ei aceasta, fie că nu, cu toate acestea este adevărat că toți aceștia sunt influențați de Satan, ca să se opună cu dușmănie Domnului și lucrării sale. Aceasta trebuie să cuprindă și pe mulți, cari sunt de părerea, că ar fi urmașii lui Christos. Poporul a fost orbit de influența vicelană a lui Satan și cu excepția clasei Ionadab, nu ia parte la opera mare a unșilor întru vestirea vestei bune a Impărăției lui Dumnezeu. Din contră, mulți mărturisii urmași ai lui Christos, sunt în legătură cu dușmanul întru combaterea acelor, cari plini de bucurie dau ascultare poruncii, de a vesti guvernul de dreptate a lui Dumnezeu.

Ce fac sistemele bisericesti? Ei nu spun nimic poporului despre guvernul drept și actual al lui Dumnezeu. Preoții, și conducătorii lor, expun această veste a Impărăției lui Dumnezeu unei adversități publice. Ei spun oamenilor că nu există nici o dovadă, că Domnul și Impărăția sa ar fi sosit. Ei învață poporul că sistemele bisericesti mai întâi trebuie să reformeze lumea, și să îmbrace pământul în măreția perfecțiunii morale a omului, înainte ce ar putea să vină Christos. Multora le sună plăcut aceasta, însă este o viclenie a Diavolului, destinată ca să înstreineze inimele oamenilor dela adevăr. Preoțimea acestor sisteme bisericesti își folosește influența pentru a împiedeca pe flămânzii comunității lor, de a asculta vestea despre Impărăție. Așadar sistemele bisericesti nu fac nimic, pentru vestirea vestei bune, ci mai mult combat vestea aceasta.

Oare toți unșii ascultă de porunca, pentru răspândirea vestei? Nu; și astfel cei ce nu fac aceasta, sunt în contradicere cu guvernul de dreptate a lui Iehova. Mulți, cari pe vremuri erau candidați pentru membrăria în familia regală, acum se codesc să dea ascultare poruncilor Domnului, și prin aceasta ei dau dovadă de lipsă de iubire față de Dumnezeu, Christos și Impărăția sa. Isus a zis, că la sfârșitul lumii, adică de necesitate cu ocazia venirii sale la Templu, va face o lucrare de separare între toți consacrații, și anume prin scoaterea afară a celor nelegiuți. „Fiul omului va trimite pe îngerii săi, și ei vor smulge din Impărăția lui toate lucrurile, cari sunt pricină de păcătuire, și pe cei ce săvârșesc fărădelegea.” — Matei 13:41.

Aceste cuvinte a Maestrului, arată că toți, cei ce vor fi scoși afară, un interval oareșcare de timp erau candidații Impărăției. Dealtfel nu ar fi posibil, ca să fie smulși (dați afară) din Impărăție. Ei vor fi dați afară, deoarece s'au poticnit în modul și felul cum înțelege Domnul a-și conduce lucrarea. Intrucât s'au codit să facă lucrarea Domnului, cum s'a poruncit, au devenit ne-

legiuți. Solia adevărului sună atât de tare în urechile lor și atât de clar și pătrunzător arată la ceea ce trebuie să facă în prezent un urmaș al Domnului în legătură cu vestirea Impărăției, încât se poticnesc în aceasta și inimele lor s'au împietrit; și din pricina aceasta au fost scuturați afară. În loc ca Dumnezeu să încerce să ducă oameni în cer, dimpotrivă El scutură afară pe toți, cari pot fi zguduiți, pentruca cei aprobați să iasă la iveală. — Evrei 12:27.

În cursul celor cincizeci de ani trecuți, unii au venit la „adevărul prezent”, s'au consacrat să facă voia lui Dumnezeu, și după ce au fost primiți ca fiii Lui, au primit chemarea pentru un loc în Impărăție. Unii dintre ei, cari dela natură au fost mai bine înzestrați și erau mai capabili să înă învățături decât alții, au fost aleși în diferitele adunări la slujba de „bătrân”. Ei însă adeseori au neglijat ca să umble în umilință și blândețe au fost cuprinși de importanța lor proprie și au îngăduit influenței viclene a lui Satan și au ajuns în cursa lui. Ei nu au ascultat cu bucurie de poruncile Domnului. Ei nu erau de acord cu felul și modul Domnului, de a face lucrarea sa minunată pe pământ, și intrucât au neglijat ca să recunoască și să prețuiască aceasta, s'au și codit ca să ia parte la ea. Ei au urmat mai bucuroși înțelepciunea lor proprie. În contradicere cu porunca Domnului însemnată în Proverbe 3:5,6, s'au sprijinit pe înțelepciunea lor proprie. „Increde-te în Domnul din toată inima ta, și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărările.” Astfel de conducători au influențat și pe alți consacrați, să le urmeze pe calea lor stricată. Intrucât ei neglijează să recunoască marele privilegiu de a prevesti guvernarea dreaptă a lui Dumnezeu, și intrucât își inchipuie, că ar fi persoane importante în orânduirea lui Dumnezeu, cugetă, că tot ceea ce Dumnezeu așteaptă dela dânsii ar fi studiul, convorbiri, „desvoltare de caracter” și a fi gata pentru suirea în cer. Ei însă trec cu vederea faptul, că Dumnezeu a poruncit iubiților săi, ca acum să facă lucrarea Lui, și lucrarea aceasta este, de a vesti poporului vestea bună despre guvernarea Lui. Ei nu recunosc cât de important este a ura de bun venit pe Regele reîntors și să ducă altora vestea despre aceasta. Pentru această neglijează și se codesc să ia parte la lucrarea de mărturie, ce trebuie făcut în intervalul de timp dela venirea Domnului la Templu său și până la definitivă prăbușire a organizației Diavolului.

Aceasta a fost preumbrit și în experiențele regelui David, care era o ilustrație a lui Christos. David a trimis pe preoții lui la bătrânii lui Iuda și a lăsat să le amintească, că ei erau frații lui și prin urmare ar avea o datorie. El a lăsat să se pună în vedere bătrânilor că ei ca conducători erau îndatorați, ca cei dintâi să salute de bun venit pe rege, și influența lor s'o folosească spre bine. „La rîndul său, împăratul David a trimis să spună preoților Tadoc și Abiatar: Vor-

biți bătrânilor lui Iuda, și spuneți-le: Pentru ce ați fi voi cei din urmă pentru întoarcerea împăratului în casa lui? Căci ce se spunea în tot Izraelul ajunsese până la împărat ca să-l aducă în casa lui. Voi sunteți frații mei, sunteți os din oasele mele și carne din carnea mea; pentru ce ați fi voi cei din urmă pentru aducerea împăratului înapoi?" — 2. Samuil 19:11,12.

Toți unșii cari trăesc acuma pe pământ, sunt frații lui Isus Christos; și răspunderea de a ura de bun venit pe regele întors și de a vesti cu bucurie reîntoarcerea, zace îndeosebi asupra aceloră, cari au fost făcuți conducători între poporul său de pe pământ. Mulți dintre ei neglijează să procedeze astfel; și întrucât neglijează să se pună pe partea Domnului, influența lor va fi lucrătoare în partea contrară, adică împotriva Domnului.

Iehova a arătat în această vreme mare de probă, la venirea solului său la Templul său. El a declarat că acest timp va fi un timp de niște încercări atât de înfocate, încât se va pune întrebarea: Cine va fi în stare să stea în vremea aceasta? Profetul a zis: „El va șede, va topi și

va curăți argintul; va curăți pe fiii lui Levi, îi va lămurii ca aurul și argintul, și vor aduce Domnului daruri în neprihănire.” — Malachi 3:3.

Aici explică profetul în cuvinte simbolice că Domnul, la venirea sa la Templul său va șede ca lămuritor și curățitor al vestei adevărului, va topi greșelile și prin razele luminei din Templul său va lumina cugetele tuturor celor cu adevărat devotați Lui. În ce scop s'a întâmplat aceasta? Profetul răspunde: „Pentru că ei (adecă unșii) să aducă lui Iehova daruri neprihănite.” De ce natură este darul acesta? Profetul răspunde, că „acesta constă întru preamărirea lui Iehova. „Prin El să aducem totdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică rodul buzelor cari mărturisesc Numele Lui...” (Evrei 13:15) Aceasta înseamnă că toți unșii, cari dovedesc iubire și recunoștință față de Domnul, vor rezista în proba înfocată și după aceasta vor aduce Domnului un dar necurmat a laudei, întrucât ascultând de poruncile sale, vestesc pretutindenea domnia Lui dreaptă.

W. T. din 1 August 1933.

TEXTE SĂPTĂMÂNNALE PE LUNA NOEMBRIE

„Te-ai suit pe înălțime, ai luat prinși de război, ai luat în dar oameni; cei răzvrățiți vor locui și ei lângă Domnul, Dumnezeu.” Psalm 68:18.

Când Isus s'a suit în cer, încă nu era sosit timpul hotărât pentru El, ca să primească în dar oareșcari oameni, afară de cei ascultători, cari vor călca în urmele pașilor săi ca „pîrga lui Dumnezeu și a Mielului”. Pentru a putea primi și pe alți oameni, inclusiv pe cei nebuni și pe cei răzvrățiți, a trebuit să aștepte până la ziua aceasta. Răzvrățiții sunt darurile consacrate nimicirii, pînăcând ceilalți oameni sunt „vasele îndurării”. Chiar și pe aceste daruri, pe cari le primește acuma Isus, le dă mai departe membrilor corpului său, în măsură ce le dă o parte la nimicirea celor răzvrățiți. La timpul hotărât credincioșii împreună cu Domnul Isus Christos vor lua parte și la privilegiul de a binecuvânta pe toți cei ascultători ai omenirii, și astfel vor lua parte la daruri.

„Intrarea Dumnezeului meu, împăratului meu, în locașul cel sfânt. În frunte merg cântăreții, apoi cei ce cântă din instrumente, în mijlocul fetelor cari sună din timpane.” Psalm 68:24, 25.

Venirea Domnului la Templu în anul 1918 nu poate să fie o ocazie pentru jale, ci pentru o bucurie constantă tot crescândă pentru toți cei iubitori de dreptate, cu toate că a venit să facă judecată. Bucuria aceasta începe îndată ce ajung la cunoștința faptului că Isus și-a luat puterea cea mare și a început domnia sa, și că Iehova a început cu judecata sa asupra organizației lui

Satan, și cu întemeierea Impărăției sale de dreptate. Cântăreții în prezent s'au constituit într-o mișcare universală, cu năzuința de a vesti laudele lui Iehova și să mărturisească pentru Numele și faptele sale. În timp ce alaiul merge înainte, se apropie de justificarea Numelui lui Iehova.

„Se va numi calea sfințeniei; nici un om necurat nu va trece pe ea, ci va fi numai pentru cei sfinți; cei ce vor merge pe ea, chiar și cei fără minte, nu vor putea să se rătăcească.”
Isaia 35:8.

Dacă celui necurat nu i se îngăduie să pășească pe „calea sfințeniei”, atunci cei nebuni, cei stricați și imorali, desigur că nu vor putea păși pe ea. Calea înaltă conduce la Sion, care este organizația lui Dumnezeu. „Iehova iubeste porțile Sionului.” (Psalm 87:2) Ingerii Domnului sunt paznicii porții sau a ușei, și acești funcționari credincioși vor avea grije, ca niciunul să nu pășească pe „cale” dacă nu folosește calea legală, și calea aceasta înseamnă evident, că mai întâi trebuie să fie pedepșit devotat lui Dumnezeu. Intrucât aceasta este adevărat, atunci nebunilor stricați nu le va fi permis a păși pe „cale”, precum nu le va fi posibil nici aceea, ca să se furișeze pe cale. Paznicii îi vor împiedeca în această încercare a lor. Atât timp, pînăcând cineva este nebun, nu va avea dorință să umble pe „calea sfințeniei”, și aceasta se pretinde dela aceia, cari vor fi îngăduiți, ca să umble pe calea înaltă.

„Să salte de bucurie credincioșii Lui îmbrăcați în stavă, să scoată strigăte de bucurie în așternutul lor! Laudele Lui Dumnezeu să fie în gura lor, și sabia cu două tășuri în mâna lor.“ Psalm 149:5, 6.

Armele noastre de luptă nu sunt firești, ci ca solia adevărului sunt puternice pentru a dărâma întăriturile nelegiurii. Iehova a poruncit poporului său, ca să învârtască armele pe cari le-a pus în mânele lor. Toți aceia, cari cândva vor câștiga aprobarea lui Dumnezeu și vor fi făcuți o parte a Impărăției trebuie să ia parte la lupta contra dușmanului. Ei trebuie să transmită o veste și avertisment domnitorilor și popoarelor de pe pământ, despre scopul lui Dumnezeu, de a distruge organizația nelegiuită a lui Satan prin Impărăția sa. Altă alegere nu există. O codire, a asculta pe Dumnezeu în chestia aceasta, va avea ca urmare că va fi respins, și va pierde totul.

„După planul pe care-l alcătuișe în sine înșuș, ca să-l aducă la îndeplinire la plinirea vremurilor, spre ași uni iarăși într'unul în Christos, toate lucrurile.“ Efeseni 1:9, 10.

Când sosește timpul hotărît al lui Iehova, și acesta natural că este plinirea sau plinătatea timpurilor, toate lucrurile, pe care le-a hotărît le va aduce în armonie cu voința sa. Înainte ce va fi realizată restatornicirea, întreaga creațiune trebuie să știe, că El este singurul și atotputernicul Dumnezeu. Restatornicirea neamului omenesc nu va aduce cu sine deplina justificare a Numelui lui Iehova, la care se referă Scriptura. Deci „administrarea plinătății timpurilor” evident că se referă la timpul hotărît al lui Iehova, când lucrurile sale lasă să fie administrate de Christos, și în timpul acestei îngrijiri adună El în cer pe toți aceia cari sunt în Christos, și pe toți cei ce pe pământ sunt în Christos, anume pe rămășița. Această unire a tuturor lucrurilor în Christos se face chiar în scopul, să le dea o ocazie, să ia parte la justificarea Numelui lui Iehova.

SCRISORI INTERESANTE

O expresie de apreciat.

Iubite frate Harbeck,

Fiind din nou terminată săptămâna de lucru minunată, aș dori să-ți comunic unele experiențe. Cel Atotputernic din nou m'a binecuvântat cu atâta bogăție, cu toalecă este atât de greu a răspândi literatură, fiind oamenii 90% fără bani și șomeri, dar chiar și ultimul ban l-au căutat din ladă, ca să-și poată cumpăra câte o broșură. Mereu mă tot bucur când mă cuget la aceea, că Iehova, bunul nostru Părinte mă lasă să activez în serviciul său. Au trecut 7 ani, decând pot spune că sunt activ ca pioner. Ce mare privilegiu este a fi un sol al Celui Prea Înalt, și încă acuma când suntem în preajma sfârșitului! Eu aș recomanda tuturor, ca să facă serviciul acesta, deoarece pionerul este primul pregătit de drum în Impărăție! Mă cuget mult și la iubitul nostru frate Rutherford. De multe ori nu-mi ajunge timpul ca să citec nouățile ce le primesc, și fratele Rutherford ne dă în afară de „Revistă” încă multe mâncări scumpe prin cărțile și broșurile cari apar din nou neconținut. Și aici se poate spune cu drept, „Carne și sânge nu i-a descoperit, ci Tatăl nostru care este în ceruri”. Dumnezeu nostru puternic să vă binecuvinteze pe voi toți în serviciul vostru spre onoarea numelui său sfânt.

Al vostru conlucrător mic.

F. S. (Austria)

Clasa Ionadab în Olanda.

Iubiți frați și împreună martori,

Un domn de aici din Gr. cu vr'o câteva săptămâni mai înainte a cumpărat dela mine broșura „Criza” și i-am dat și adresa mea. În săptămâna trecută a venit la mine și mi-a cerut una nouă, deoarece pe a să a dat-o mai departe. M'a întrebat, dacă nu ar

putea conlucra, deoarece ar fi chiar timpul oportun, ca toată lumea să audă vestea aceasta importantă. A luat deocamdată 10 broșuri cu scopul ca să le răspândească cât mai repede și apoi să ducă altele. Din aceasta nu ar putea să ieie un exemplu unii conștrași?...

Salutări cordiale dela tovarășii voștri martori în serviciul lui Iehova.

F. și H. H.

Adevărul în Belgia.

Iubiți frați,

În această săptămână de misionare ne-am bucurat, deoarece Iehova cu atâta bogăție a binecuvântat străduințele noastre. Am întâlnit diferiți oameni, cari putem spune că au așteptat adevărul. Când am pus mărturie unei țărance, ea mi-a spus că este liber cugetătoare și ateistă. „Mă bucur că am aface cu oameni cari se cugetă” i-am spus și i-am explicat icoana despre nesfânta treime din broșura „Impărăția” franceză. Ea a cumpărat apoi „Liberare” și alte 5 broșuri, și mi-a spus că va da cărțile să le citească toți cunoscuții ei.

Alaltăeri m'a întrebat un om: „Ce este aceasta? Protestantism?” „Nu”, i-am răspuns, aici este explicat ce spune sfânta Scriptură despre stările de azi și despre eliberarea omenirii. La aceasta a cumpărat „Liberare” și încă 4 broșuri. „În Dumnezeu cred, dar în șarlatania preoților, nu cred”, a mai adăugat el.

Astfel de experiențe avem noi adeseori. Mulți oameni flămânzesc după adevăr, pentru aceasta este atât de mare privilegiul și răspunderea noastră.

Pentru azi închei. Vă dorim iubiți frați binecuvântarea Părintelui ceresc și vă trimitem salutări cordiale în Impărăție.

A. W. și A. K.